

CON ĐẠO KHÚC HẠC CẦM TẠ ƠN NGÀI THÀNH TÍN!

... Ngày 27-6-2013 kỷ niệm đúng 20 năm thầy Olivier Lanssade lãnh chức phó tế vĩnh viễn phục vụ trong giáo phận Pontoise ở miền Bắc nước Pháp. Thầy được Đức Cha Thierry Jordan truyền chức ngày 27-6-1993 tại nhà thờ Đức Bà Pontoise.

Trước đó, thầy được thúc đẩy bởi ước nguyện trở thành người giới thiệu một Giáo Hội yêu thương, phục vụ và hiện diện giữa lòng các thực tại trần thế. Khi đem ước nguyện trình bày với Cha Francois-Xavier Zeller, Cha liền tìm hiểu, phân định rồi cuối cùng khuyến khích:

- Anh hãy đứng lên, ra đi và tiến bước!

Sau đó, ước nguyện được Đức Cha Thierry Jordan - lúc bấy giờ là giám mục Pontoise - tiếp nhận với lòng khoan dung. Ngày nay khi nhớ lại cái thưở ban đầu ấy, thầy cảm động nói:

- Đức Cha Jordan đúng là vị giám mục của lòng nhân ái!

Thật ra lúc khởi đầu, thầy phó tế vĩnh viễn Olivier không thấy rõ sứ vụ bao nhiêu. Thầy không biết sứ vụ sẽ dẫn mình đi tới những nơi đâu. Ngày nay sau 20 năm phục vụ thì mọi sự đã rõ ràng. Thầy cảm động nói:

- Càng tiến bước, tôi càng cảm thấy hạnh phúc!

Vốn là nhà giáo dục chuyên biệt, thầy Olivier tiếp tục hành nghề cho đến năm 2006. Trong thời gian ấy thầy cũng chu toàn sứ vụ phó tế vĩnh viễn nơi giáo xứ Aavernes-Marines bằng cách phụ giúp Cha Sở André Brinon trong công tác xác định những nhu cầu thiết yếu cần trợ giúp của người nghèo, người đau yếu và những ai lâm cảnh khốn cùng, rồi cố gắng tìm cách đáp ứng.

Trước đó vào năm 2002 một bất ngờ diễn ra dưới hình thái một cú điện thoại. Vị Tuyên Úy quân đội của sở hiến binh Val-d'Oise đề nghị thầy tiếp nối sứ vụ của mình. Thầy Olivier không do dự một giây. Từ đó thầy có mặt cạnh đội quân của sở hiến binh và thực thi sứ mệnh đồng hành thiêng liêng, chuẩn bị các bí tích, giúp dạy giáo lý trong một môi trường chuyên nghiệp đòi hỏi sự hiện diện vừa hữu hình vừa kín đáo. Đến năm 2006 thì sứ vụ được quy định cách rõ ràng hơn. Thầy trở thành vị Tuyên Úy quân đội làm việc toàn phần. Các trách nhiệm bao quát hơn trên một lãnh thổ rộng lớn hơn. Từ miền Rouen đến vùng thủ đô Paris. Từ trung tâm kỹ thuật của hiến binh tại Rosny-sous-Bois đến căn cứ không quân ở Taverny. Con đường thực thi sứ vụ của thầy phó tế vĩnh viễn trở thành xa xôi vạn dặm. Thầy nói:

- Chiếc xe của tôi là bàn giấy làm việc và cũng là nhà nguyện của tôi! Chính trong lúc bị kẹt xe mà tôi ghi vào sổ tay những tư tưởng của mình. Cũng chính trong lúc lái xe mà các suy tư thiêng liêng của tôi được phát triển được mở rộng. Rồi qua các sứ vụ khác nhau mà tôi khám phá ra một Giáo Hội phong phú, thiên hình vạn trạng và thật ngỡ ngàng. Tôi cũng khám phá ra một dân THIÊN CHÚA với đủ loại tính khí khác nhau.

Chính trong các trạng huống và môi trường khác nhau ấy mà thầy Olivier thực thi sứ vụ đồng hành, thoa dịu những lo âu của giới quân sự bằng thái độ khoan dung, lắng nghe và bằng lời lành an ủi. Tuy nhiên, địa bàn bám chặt cho sứ vụ phó tế vẫn là giáo xứ Aavernes-Marines nơi thầy tìm thấy mức quân bình cho những hoạt động đường trường của mình.

Hôm nay, sau 20 năm phục vụ với tư cách phó tế vĩnh viễn, thầy trầm ngâm nói: Niềm vui của tôi thật vô kể, được hỗ trợ nhờ niềm tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ Phục Sinh, nhờ niềm hy vọng và nhờ các cuộc gặp gỡ. Tôi thật vui khi thấy con số xin lãnh các bí tích Rửa Tội và Hôn Phối gia tăng. Tôi cũng tạo mối quan hệ tốt đẹp với các cộng đoàn tín hữu địa phương nơi tôi thi hành sứ vụ .. Bên cạnh niềm vui cũng có nhiều nỗi buồn. Chẳng hạn, cái chết của các binh sĩ gục ngã khi tham chiến ở hải ngoại. Rồi các binh sĩ bị thương. Rồi các buổi cử hành tưởng niệm các binh sĩ quá cố nơi điện Invalides. Tôi chia sẻ niềm đau của các gia đình khi mất một đứa con thân yêu.

Càng tiến bước tôi càng cảm thấy hạnh phúc trong sứ vụ và tôi càng dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA vì đã đủ lòng thương kêu gọi tôi! Mỗi ngày qua đi tôi đều thân thưa cùng Chúa:
- Công Trình Ngài xiết bao kỳ diệu!

... "Lạy THIÊN CHÚA, phần con đây, vẫn một bề trông cậy, và gia tăng lời tán tụng Ngài. Miệng con công bố Ngài chính trực, suốt ngày tường thuật ơn cứu độ Ngài ban, ơn của Ngài, nhiều khôn xiết kể! Con thuật lại bao chiến công của Chúa, nhắc nhở rằng: chỉ mình Ngài chính trực công minh .. Lạy THIÊN CHÚA, đức chính trực của Ngài cao vời vợi. Ngài đã làm những việc lớn lao, lạy THIÊN CHÚA, nào ai sánh tày! Ngài đã bắt con ném mùi tân khổ, chính Ngài sẽ cho con được hoàn sinh và kéo ra khỏi vực sâu lòng đất. Phần vinh hoa, Ngài sẽ ban nhiều, và trở lại vỗ về an ủi. Lạy THIÊN CHÚA, con dạo khúc hạc cảm tạ ơn Ngài thành tín. Gảy cung tỳ bà, con ngâm vịnh kính dâng Ngài, lạy Đức Thánh của Israel. Miệng con sẽ reo hò theo nhịp đàn mừng Chúa. Hồn con nữa, hồn con Ngài cứu chuộc, cũng vui sướng hò reo. Và suốt ngày con nhẩm đi nhắc lại: quả thật Ngài công minh!" (Thánh Vịnh 71(70) 14-17+19-24).

("Église En Val-D'Oise", Le mensuel du Diocèse De Pontoise, No 296, Juin 2013, trang 9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt